

Пепиниеристъ

Списание на дружеството о о о о о
о о о о на Българскитѣ пепиниеристи.

УРЕЖДА:

редакционенъ комитетъ.

СЪДЪРЖАНИЕ:

На работа	Стр. 17.
Нови изучавания върху маната на лозата	„ 19.
Запазване (съхранение) на калемитѣ	„ 20.
Двѣ думи за директнитѣ производители	„ 21.
Нѣколко думи върху землед. изложба въ Т.-Пазарджикъ	„ 24.
<i>Хроника:</i> Вносетѣ на грозде отъ Турция забраненъ. — Описъ на дръвчетата и лозовитѣ пръчки за проданъ отъ държавнитѣ разсадници. — Количеството на дръв- четата и лозовитѣ пръчки произведени въ държав- нитѣ и окр. разсадници. — Разпрѣдѣление на лозовия материалъ отъ държавнитѣ разсадници.	„ 38.
<i>Наредби и съобщения на д-то:</i> Протоколъ № 1 на първия конгресъ. — Протоколъ № 1 на управител- ния съвѣтъ. — Фотографията на конгресиститѣ.	„ 42.
<i>Практически съвѣти:</i> Какъ се познава прѣснотата на кокошитѣ яйца. — Смазка противъ влагата. — Почи- стване на бъчвитѣ	„ 47.
<i>Свѣдѣния за състоянието на укоренилищата и маточницитѣ и търговията съ лозовъ мате- риалъ:</i> Ловечъ, Сухиндолъ, Ст.-Загора	„ 31.

„Пепиниеристъ“ излиза еднажъ въ мѣсеца.

Годишенъ абонаментъ 3 лв. за България, 5 лв. за странство.

ЕДИНЪ БРОЙ 25 СТ.

Редакция и администрация — Плѣвентъ.

Който не желае да бжде редовентъ абонатъ на сп. „Пепиниеристъ“, умолява се да възвърне обратно въ редакция-та изпратенитѣ двѣ книжки.

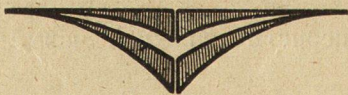
Пари за абонаментъ, обявления и др. да се пра-
щатъ само до касиера,

**г-нъ А. Серафимовъ,
Повечъ.**

Всичко друго да се праща на адресъ:

**Дружество на българскитѣ
пепиниеристи, Плевенъ.**

Съгласно протоколното рѣшение на управителния съвѣтъ отъ 3 м. м., „Пепиниеристъ“ ще се праща да-
ромъ на сътрудницитѣ, Държавнитѣ агрономи, упра-
вителитѣ на лозовитѣ и овощнитѣ разсадници и зем-
ледѣлскитѣ училища.

Господа пепиниеристи.

Съобщаваме Ви, че ни е възложено представителството на най-големата и най-добрѣ уредената пепиниера въ Унгария, Badaacsonyvideki Szőlőtelep. Kezelsége Tapolesa, разположена въ най-добрата мѣстность на Унгария за отглеждане на гладки Американски лозови прѣчки, край езерото Balaton. Материяла въ тази пепиниера се отглежда на колове. Благодарение на грижливото отглеждане и добритѣ климатически и почвени условия материяла съвършено узрѣва къмъ 15 октомври отъ когато почва и прибирането му.

Понеже пепиниерата е близо до насъ, доставката може да стане още тази есенъ или когато пожелаете; опаковането на лозитѣ ще стане въ сандѣци. Добрата опаковка и кжсия пжтъ помагатъ да не изсъхнатъ лозитѣ и да не се повреждатъ при пжтуването имъ.

Цѣната на гладки Американски лози франко всички край Дунавски градове е:

1. Rup. du lot (monticola)	= 55	лв. 1000 метра
2. Riparia × Rupestris 101 ¹⁴	= 55	" " "
3. " " "	3306 = 55	" " "
4. " " "	3309 = 55	" " "
5. Chassela × Berlandieri 41 B	= 60	" " "
6. Aramon × Rup.-qanzin № 1	= 60	" " "
7. Riparia Portalis (gloie)	= 50	" " "
8. Mourvred × Rupestr. 1202	= 55	" " "

Лозитѣ ще се рѣжатъ отъ 1·10—1·20 метрови и отъ 35—40 см. дълги (спорѣдъ желанието Ви). Доставка за вътрѣшността на България до всѣка гара по 2 лева за 1000 метра по-скжпо.

За сортоветѣ и чистотата на качеството гарантираме.

Изплащането става по слѣдующия начинъ: $\frac{1}{4}$ отъ стойността при поржчката и остатъка при пристигане на лозитѣ. При поржчка по-голъма отъ 100000 метра, изплащането става при прѣгледждането и приемането на стоката. Лозитѣ ще получите 15 дена слѣдъ приемане на поржчката Ви, и всѣки който поржча най-малко 50000 метра, може да отиде на наши разноски въ самата пепиниера въ Унгария за си ги избере самъ.

Съ почитание: **И. Стефановъ & С-ие.**

СОБСТВЕНЪ
АМЕРИКАНСКИ ЛОЗОВЪ РАЗСАДНИКЪ
на

Николай Т. Обрѣтинчевъ
въ С. СУХИНДОЛЪ.

Съобщавамъ на П. Г. интересующи се лозари, че и прѣзъ тази година произведохъ, и имамъ за проданъ първокачествени *облагородени и укоренени* американски лози отъ всички сортове подложки. Лозитѣ сж присадени съ най-отбрани родовити мѣстни и десертни грозда, а именно:

Прочутата Сухиндолска гѣмза, Памидъ, Мискетъ, Чаушъ, Сензо, Тилжи-куйфу, Димятъ, разни разакши, Фоча, Зейнелъ, Афузъ-Али и много други.

ПОРЪЧКИ ПРИЕМАМЪ ОЩЕ СЕГА.
Цѣни доста износни и условия леки.

Цѣноразписъ и упжтвания давамъ при първо поискване.

Съ почитание: **Н. Т. Обрѣтинчевъ.**

РАЗСАДНИКЪ

за
АМЕРИКАНСКИ ЛОЗИ
на

Колю Стефанояъ и Г. Шиваровъ
с. Орѣховица, старо-загорска околия.

Извѣстяваме на г. г. лозаритѣ, че и тази година имаме за проданъ първокачествени *облагородени укоренени* и не *облагородени укоренени* американски лози отъ всички най-разпиоостранени сортове.

Присаденитѣ сж отъ най-добритѣ сортове Старо-Загорски грозда. Материала е подбиранъ лично отъ насъ на самото мѣсто-произхождение.

Побързайте съ поръчкитѣ си.

Съ почитание:

К. Стефановъ и Г. Шиваровъ.

Пепиниеристъ

Списание на дружеството на Българскитѣ пепиниеристи.

На работа!

Първиятъ конгресъ на българскитѣ пепиниеристи се състоя при необикновенъ успѣхъ, въпрѣки слабото му разгласяване. Началото му бѣше доста трудно, слѣдствие искусствено създадената обструкция отъ нѣкои присѣтствующи недостатъчно освѣтлени върху историята на тоя конгресъ и идеята за сдружаването на пепиниериститѣ рискуаше да пропадне, ако благоразумието не бѣше наддѣляло надъ личнитѣ амбиции. Появилитѣ се шракания бързо бѣха унищожени и конгреса заработи при отличенъ порядѣкъ.

Краятъ се ознаменува съ нечуванъ ентузиазъмъ между присѣтствующитѣ, по лицата на които се четеше самодоволството на тѣхната душа. Конгресиститѣ, особено доволни отъ двудневната плодотворна работа, се прѣснаха по четиретѣ краища на България проникнати отъ принципитѣ, върху които ще трѣбва да се строи новата сграда на дружеството на Българскитѣ пепиниеристи.

Трудно бѣше, дѣйствително, поставянето на основния камѣкъ на новата сграда, но трѣбва всички да се съгласимъ, че десеторно по—трудно е да се продължи градежа. Тукъ се иска твърда воля; иска се дълбоко разбиране на личния интересъ; иска се най-послѣ твърдо убѣждение въ истината, какво пепиниериститѣ, сдружени, по-лесно ще отстояватъ своитѣ интереси, отколкото разединени, както сж сега.

Плоскитѣ интриги, чрѣзъ които заинтересувани лица се стрѣматъ систематически да дискредитиратъ идеята на сдружаването на пепиниериститѣ, не закѣснѣха да се яватъ на сцѣната. Ето въ що се състои работата. По желанието на нѣкои пепиниеристи, управителниятъ свѣтъ се зае да изучи въпроса за достѣянето отъ странство на гладки прѣчки отъ американски лози за членоветѣ на дружеството. Съ тоя въпросъ заинтересуванитѣ лица най-много експлоатиратъ: нѣкакви гешефти се били тѣкмяли, съ тия доставки. По-нагла и по-мерзка клѣвета отъ тая не може и да сжществува.

За свѣдѣние на ония, които сж се повѣли по тия интриги насочени срѣщу самитѣ тѣхъ, съобщаваме, какво управителниятъ свѣтъ нѣма да прави доставки, а той само ще подири отстѣжки за членоветѣ на дружеството и тамъ,

дѣто намѣри най-изгодни условия, ще съобщи това на членоветѣ, които сами направо ще си направатъ поръчките.

Окръжното № 76 разпратено съ кн. 1 на сп. „Пепиниеристъ“: пояснява какъ управителния съвѣтъ мисли да постигне тази година за да изпълни възложената му отъ конгреса мисия за проучването на условията за колективна доставка на лозовъ материалъ отъ странство за нуждитѣ на дружественитѣ членове.

Сложенъ така, този въпросъ не може да интригува никого друго, освѣнъ нѣкои заинтересувани търговци на лозовъ материалъ.

При всичко това, като че ли тия адски дѣйствиа на неприятелитѣ на сдружението, сж постигнали своята цѣль. Затишието и бездѣйствието, което настана въ лагера на пепиниериститѣ по отношение организацията на дружеството, колкото и нормалци да ни се виждатъ, все пакъ тѣ сж необясними. Дѣ остана ентузиязъма и оня подемъ на работата, съ които се раздѣлихме отъ конгреса? Не, трѣбва работа, г-да Пепиниеристи!

Побързайте да изпълните окръжното № 73 отъ 27 октомврий, като свикате сбирка, на която да размѣните мисли върху положенитѣ въ него въпроси.

Избирането на кореспондентитѣ се налага. То е принципа, който лѣжи въ самата основа на организацията и съ разрѣшаването само на който ще може да почне да функционира правилно дружеството. Тѣ ще бждатъ душата на дружеството; безъ тѣхъ нищо не може да се направи.

За това не отлагайте днесъ за утрѣ, а побързайте да свикате пепиниериститѣ на сбирка и опрѣдѣлете кореспондентитѣ.

Съ това Вие ще нанесете най-силенъ ударъ на вашитѣ неприятели.

Това трѣбваше да сторите до сега и дружеството да е влѣзло вече въ своето по-нататъшно развитие, което сега се спира, само защото липсватъ кореспондентитѣ.

Управителниятъ съвѣтъ, който има възможность да слѣди всичко що интересува пепиниериста, ще може, чрѣзъ кореспондентитѣ на дружеството, да държи членоветѣ въ течение на всичко що става около тѣхъ и прямо ги интересува. Ползата отъ това е грамадна и очевидна! Кой може да откаже ползата отъ вѣрѣнни свѣдѣния, наприм., за пазара на лозитѣ въ тол. сезонъ?

Прочее, на работа!

Нови изучвания върху маната на лозата.

Като радикално сръдство противъ маната се прѣпоръчваше прѣскането на *горнята страна (лицето) на листа на лозата* съ бордолезова смѣсь, прѣди още да е заразенъ. Обаче, до като несполуката въ многото случаи се отдаваше до сега било на лошото приготвление на смѣсата, било на недоброто прѣскане или най-послѣ на неспазване момента на прѣскането или пъкъ на продължителнитѣ дъждове, които сж бъркали на прѣскането, тая година вниманието на лозаритѣ се обърна къмъ друга страна: тѣ взеха да се съмняватъ въ качеството на синия камѣкъ употребяванъ за приготвяването на бордолезовата смѣсь. Нѣкои даже се усъмниха въ ефикасността на прѣскането на лозята съ бордолезова смѣсь.

Особено силното разпространение на маната въ послѣднитѣ години причини голѣми загуби на лозаритѣ въ цѣла лозарска Европа. Несполукитѣ въ прѣдпазването на лозята, чрѣзъ бордолезовата смѣсь, станаха много, за това и ученитѣ се заинтересуваха и заработиха за провѣрвяването на тия факти.

Извѣстно е, че причината на маната по лозата е една гъбичка подобна на плѣсень, която се развива въ *вжтрѣшността* на нападнатитѣ части на лозата. Научното име на тая гъбичка е *Peronospora viticola* или още *Plasmopara viticola*. Напада всички зелени части на лозата (листа, ластари, грозде), но най-опасна е когато се развие по листата рано чрѣзъ лѣтото и въ голѣмъ размѣръ.

До сега се знае, че заразяването на листа става отъ къмъ горнята му страна (лицето) и за това се прѣпоръчваше прѣскането на лицето на листа.

Отъ направенитѣ, обаче, изучвания въ послѣднитѣ години, нѣкои учени сж дошли до заключение, че заразяването на листата става не, както се мислѣше до сега, чрѣзъ лицето на листа, а чрѣзъ *долната му страна*.

Това откритие въ развитието на маната ще доведе до измѣняването на уредитѣ употребявани за прѣскане на лозята, защото ще трѣбва да се прѣска долната страна на листа и слѣдователно прѣскачката ще трѣбва да бжде приспособена за тази работа.

Въ единъ отъ слѣдващитѣ броеве на сп. „Пепиниеристъ“ ще запознаемъ читателитѣ по-подробно съ новитѣ изучвания върху маната.

Запазване (съхранение) на калемитѣ.

Отъ голѣма полза за пепиниериста е да събира още прѣзъ есенъта прѣжките за калемѣ, които ще му сѣ нуждни при облагородяването на американскитѣ лози, защото съхраненитѣ прѣжки въ трапъ или изба не сѣ изложени на измръзване, избѣгва се смѣшването на отбѣлѣзанитѣ сортове грозда, което често се случва при събирането на калемитѣ на пролѣтъ, когато цвѣтнитѣ бѣлѣзи често се изгубватъ, а най-вече че лозитѣ присадени съ есенни калемѣ даватъ по-голѣмъ процентъ на прихващане, по-бърже става образуването на калуса въ стратификалната и, засадени въ укоренилището, изкарватъ по-скоро, даватъ лози съ съвършено гладка спойка и съ много по-силенъ лѣторастъ.

Вънъ отъ това, пепиниериста икономисва една почетна сума, отъ покупка на калемѣ въ случаитѣ, когато прѣжкитѣ измръзнатъ прѣзъ зимата, както бѣше миналата и поминалата година, и мнозина бѣха принудени да купуватъ по 20—25 лева хилядо прѣжки. При това и съ несигурна сортировка, полуизсъхнали и наполовина съ поврѣдени пѣжки, слѣдствие транспорта.

Ето защо събирането на калемитѣ трѣбва да става въ есенъта. При всичко, че това нѣщо е извѣстно на много наши пепиниеристи, малцина го вършатъ по единичката причина, че си прѣдставляватъ съхраняването на калемитѣ прѣзъ зимата за голѣма трудност, когато въ сжщностъ то не прѣдставлява никаква мжчнотия.

Прѣжкитѣ могатъ да бждатъ запазени прѣзъ зимата на открито (въ трапъ) и закрито (въ изба).

На открито (въ трапъ) лозитѣ могатъ да се съхранятъ по слѣдующия начинъ: изкопава се единъ трапъ на нѣкое по-високо и отпѣдно мѣсто, който да бжде по-дълбокъ и по-широкъ отъ пространството, което ще заематъ прѣжкитѣ. Изчистенитѣ прѣжки се навързватъ на снопчета по 100 — 200, етикетиратъ се и се нареждатъ въ трапа, на дъното на който се навърлюватъ безразборно (настилатъ се) непотрѣбни прѣжки и върху тѣхъ се насипва единъ пластъ влаженъ пѣськъ дебелъ 15—20 с. м. Слѣдъ това става нареждането на снопчетата лѣгнали едно до друго въ два реда като се гледа щото основитѣ имъ да сѣ обърнати откъмъ стѣнитѣ, засипватъ се само основитѣ 15—20 с. м. на дължъ, а останалата частъ се засипва (попълва) съ едра слама или сѣно, и надъ нея се туря 4—5 с. м. пѣськъ. По сжщия начинъ се нарежда II, III, IV и пр. редове, до като се изпълни трапа.

На върхната частъ на така изпълнения трапъ се оставя повече пѣськъ, като въ срѣдата се събира въ видъ на

стрѣха. Около трапа се изкопаватъ вадички за изтичане (отвеждане) на водата.

Когато сме принудени да изкопаемъ трапъ на ниско мѣсто, то непременно отгорѣ надъ образуваната стрѣха — трѣбва да се наредатъ дъски, за да се отвежда водата. Иначе загиватъ главнитѣ пжпки, слѣдствие излишната влага.

Другъ начинъ, по който най-лесно, по-здроаво и въ по-прѣсно състояние се запазватъ пржчкитѣ, е слѣдующия: изкопава се трапа сжщо както при първия начинъ, застила се основата на трапа съ влаженъ пѣсекъ на дебелина до 20—25 с. м., изправятъ се снопчетата съ дебелия (основния) край на долу и се нареждатъ въ редъ едно до друго до като се достигне до другия край, засипватъ се въ основата съ влаженъ пѣсекъ на дебелина до 15—20 с. м. и послѣ се нарежда II, III, IV и т. н. редове, до като се изпълни цѣлия трапъ. На изпълнения така трапъ съ снопчета пржчки, най-отгорѣ се оставя сжщо едра слама или сѣно и върху него се насипва повече пѣсекъ. Слѣдъ това се заобикалятъ (обвиватъ) отъ всички страни съ слама или сѣно добръ приплѣскано.

По тоя начинъ по-добръ се запазватъ лозитѣ и биватъ по—чисти.

Въ изба съхраняването става по сжщия начинъ, само че пѣска най-отгорѣ нѣма нужда да се прави въ видъ на стрѣха и не се копае трапъ, а се нареждатъ направо върху застлания съ пѣсекъ подъ. Избата, въ която ще съхраняваме калеми, трѣбва да бжде непровѣтрива, не много влажна и съ еднаква температура, защото, щомъ е много провѣтрива, лесно става изсъхването на пѣска, а това се отразява и на пржчкитѣ, влажната пѣкъ причинява образуването на плѣсень и загиване на пржчкитѣ.

Съхранени по тоя начинъ калеми могатъ да се спазатъ здрави и безъ да се развалатъ пжпкитѣ чакъ до края на м. май.

М. Тошковъ, пепиниеристъ.

Двѣ думи за директнитѣ производители.

Въ брой 17 отъ т. година на сп. „Земледѣлие“ срѣщаме една много хубава статия за директнитѣ хибриди отъ г-нъ Маринова, ловчански агрономъ. Мисля, че не ще е злѣ, ако кажа и азъ двѣ думи по сжщото нѣщо. Знае се, че на растенията листата сж едни отъ най-важнитѣ органи. На лозата, освѣнъ дѣто служатъ за дишание, въ тѣхъ се образува захаръта, която сетнѣ прѣминава въ гроздето. Когато лозата, поради каквато и да била причина, се лиши

отъ листата си, гроздето остава бѣдно на захаръ, а полученото отъ него вино — слабо на спиртъ, защото при ферментацията, се разлага на спиртъ и вжгледвуокисъ. Въ години, като тѣзи, когато пероноспората силно върлува и унищожава значително гроздето и листата, пжртътъ остава зеленъ, може и главината да измръзне и мѣстото ѝ да остане праздно, или цѣкъ, на слѣдующата година, лозата дава слабо плодородие. Мнозина лозари искатъ да прибѣгнатъ до директнитѣ хибриди, защото, както казва и г-нъ Мариновъ, тѣ противостояли на пероноспората и на всичкитѣ криптогамически болести; значително устоявали на филоксерата и полученото отъ тѣхъ вино било доста задоволително. Да ли това е така, азъ не зная, но моето мнѣние е слѣдующето: когато ще почнемъ да развъждаме нѣкое ново растение или животно, трѣбва по-напрѣдъ да направимъ опитъ въ малкъ размѣръ, да го изучимъ внимателно и когато получимъ добри резултати, да го развъдимъ и да го прѣпоръчваме на другитѣ хора. Почвата и климатътъ указватъ голѣмо влияние на растенията. Овощни дървета, които 30 к. м. само на югъ отъ Ловечъ раждатъ добръ, развъдени у насъ не даватъ нищо. Въ Ловчанския държавенъ разсадникъ, отъ основането му и до сега, има овощни фидани отгледани най-старателно и споредъ науката, но даватъ плодъ въ 15 год. еднажъ. Причината е въ вѣтроветѣ, почвата и др., но всѣки знае, че въ тази мѣстность овощни дървета не ставатъ.

Да ли Alicante Terras № 20, 4401, Seibel №-ра 1, 156, 1020, 1077, 2007 и др. прочути директни производители, които въ Франция сж дали добри резултати, прѣнесени у насъ на хиляди километри разстояние, кждѣто климатътъ се значително различава отъ онзи на Франция, ще дадатъ сжщитѣ резултати? Да ли единъ Seibel не ще го заварва у насъ снѣга още зеленъ или цѣкъ да се яватъ други причини? Ето защо трѣбва прѣдварително да се направятъ опити. Толкова години, има какъ се въвежда у насъ новото лозарство, а най-важнитѣ нѣща ни липсватъ. Нѣмаме лозарски опитни станции и полета. У насъ всѣки лозаръ, за да научи нѣщо, трѣбва да прави самъ опити и, ако тѣ излѣзатъ несполучливи, често той прѣзъ цѣлия си животъ нѣма да помисли за ново лозе. Виждалъ съмъ лозаръ да харчи пари и прави нѣщо безъ да разбира, когато съсѣдътъ му знае това, което той дири и не му го казва. „Азъ, вика той, съмъ харчилъ пари и губилъ врѣме да го науча, защо да му го кажа на готово, нека се по-ропае и той“. Въ опитната станция държавата ще харчи общи пари за обща полза. Тамъ ще се правятъ опити и добритѣ резултати само ще се съобщаватъ „на готово“ на лозаритѣ, та лозарството ще върви бърже напѣдъ. Цѣли 9 години

правя опитъ да науча известно нѣщо и все добивамъ лоши резултати, сега случайно разбрахъ коя била причината за това. Професоръ Ерлихъ, казватъ, 605 опита направилъ за да получи лѣкарство противъ Сифилиса и всичкитъ дали лоши резултати: ако убивали Сифилистичната зараза, повръждали и организма; чакъ 606-ия опитъ далъ добри резултати и той го нареклъ лѣкарство 606.

Казахме че новото лозарство у насъ се нуждае отъ изучвания и че трѣбва да се правятъ опити. Даже тѣзи изучвания, които въ Сѣверна-България ги знаемъ, за Южна България, може би ще трѣбва да се правятъ нови, защото климатътъ и гроздата тамъ сж други. Опититѣ ставатъ съ пари и онзи, който ги прави, ако получава лоши резултати, паритѣ му отиватъ за вѣтъра, па може и да фалира. когато държавата, съ десетина хиляди лева за опитни полета, нѣма да се опропасти. Но, освѣнъ че това, което тя трѣбва да извърши, не го прави, а забранява и на насъ лозаритѣ, да го извършимъ на свои разноски. Още прѣди 3 години мислѣхъ да си доставя съвсѣмъ малко количество, само за опитъ и изучване, отъ най-прочутитѣ директни хибриди, но Министерството на Земледѣлието не ми позволи. Като че ли ще потъне свѣта! А разрѣшава всѣка година да се внасятъ съ милиони и милиони метрарѣзници, да отиватъ сума пари въ чужбина, когато този вносъ трѣбва да се забрани за насърчение на мѣстното производство. Ако ние, съ своитѣ опити, добиемъ лоши резултати отъ директнитѣ хибриди, сами ще ги напуснемъ и Министерството на сила не може ни застави да ги развъждаме; ако ли тѣ дадатъ добри резултати, защо да се не въсползуваме и отъ тѣхъ? И тѣй, азъ мисля: вносетъ на директнитѣ хибриди за сега да се запрѣти. Съвсемъ малко количество да се внесе за опити и, когато се добръ освѣтлимъ върху тѣхъ и видимъ какъ ще вирѣятъ у насъ и какви резултати ще дадатъ, само тогава да ги развъдимъ въ по-голъми размѣри и да ги прѣпоръчаме. Зашото сега лозаритѣ щомъ чуватъ, че *агрономитѣ* прѣпоръчватъ и че се пускатъ нѣкакви си лози, които, безъ да се прѣскаатъ и присаждатъ даватъ грозде, ще захванатъ много да ги сядятъ безъ да ги познаватъ и единъ день работата съ тѣхъ у насъ, може би, да излѣзе лоша и трудоветѣ да отидатъ на пусто.

Ст. Т. Джанковъ.

Нѣколко думи върху земледѣлската изложба въ гр. Т.-Пазарджикъ.

Безспорно е, че населението въ нашето отечество изкарва своя поминѣкъ и издрѣжката на държавата изключително отъ земледѣлието и клоноветѣ му. Слѣдъ 500 — годишния тиранически режимъ, населението въ нашето отечество стѣпи здраво на своитѣ нозѣ, отдѣхна си, събра сили и енергия и свободно застана, като истински стопанинъ, на татковината си и безъ всѣкакъвъ страхъ започна да обработва своята земя.

Ако и да бѣше населението готово да полага неимоверенъ трудъ, нему му липсваха ония познания и похвати, които можаха да улеснятъ неговата трудна задача, при влагане на своя трудъ и капиталъ въ стопанството съ цѣль да добие, за свое благо, повече и сравнително по-ефтино. Съзнавайки необходимата нужда отъ присаждането въ населението нужднитѣ познания и похвати, държавата първа се притече на помощъ, като взе мѣрки да проучи всички условия и първа създаде редъ закони и правила, които, съ течение на врѣмето, утѣпкаха пѣтя, който води къмъ прогресъ. Не много късно, слѣдъ освобождението ни, държавата създаде земледѣлски училища, които се пълниха съ младежи, жадни да чуятъ и научатъ нѣщо ново. Въ послѣдствие, тия младежи ставаха първитѣ апостоли на земледѣлскитѣ познания и похвати, отъ възприемането на които днесъ идемъ да се радваме на извѣстенъ прогресъ. Благодарение, казвамъ, на усилията на тия измѣчени апостоли, населението почна жадно да възприема всички необходими нему теоритически познания, отъ практическото приложение на които плодородността на почвата се увеличава и разнородността на културитѣ възприема. Макаръ и да не сме достигнали до послѣдното стѣпало на прогреса въ селско—стопанско отношение, все пакъ можемъ да се радваме на резултатитѣ отъ нашия 30-годишенъ положенъ трудъ.

Дѣйствително, земледѣлието и при благоприятнитѣ условия, създадени слѣдъ освобождението, не е можало да даде оня очибующъ резултатъ, който се е очаквалъ отъ мнозина, обаче постигнатиятъ резултатъ не само че е задоволителенъ, но той е и добъръ. Има начинъ, по който може да се провери това твърдение.

До кждѣ е отишълъ бѣлгарския земледѣлецъ въ напредѣка и какви подобрения е направилъ въ своето стопанство, рѣководенъ отъ държавата и нейнитѣ органи, може да се види въ една обща или специална изложба, въ

която е прѣдставено всичко онова, що българския земеделѣлецъ произвежда.

Такива изложби трѣбва да се праватъ периодически, слѣдъ всѣки извѣстенъ периодъ, съ цѣль да може да се слѣди напрѣдка на селското ступанство и да се взематъ мѣрки за по-нататъшното му усъвършенствуване. Ето защо отъ 1892 год. у насъ се започнаха изложбитѣ (общии и специални), които не малко допринасятъ за постепенното отиване къмъ съвършенство.

Като изпущамъ да говоря по отдѣлно за всѣка отъ изложбитѣ, които сж станали до сега въ разни центрове на България, ще се спра да дамъ моитѣ впечатления отъ послѣдната земеделѣлска изложба въ гр. Т.-Пазарджикъ.

При първото ми още влизане, почувствувахъ се прѣнесенъ въ онова съкровище, което прави живота сладъкъ и свѣта милъ. За менъ бѣше повече отъ приятно да видя какво може да донесе просвѣтената дѣйностъ и разумния трудъ полаганъ за прѣуспѣването на народния поминъкъ и благосъстоянието на страната. Въ тази изложба, както въ огледало, ми се прѣдстави онова, коего българина стопанинъ е можалъ въ единъ сравнително кратъкъ периодъ да направи.

Хвала на инициаторитѣ за уреждането на тая изложба. Тѣхното желание да помогнатъ и допринесатъ съ своята дѣйностъ за подобрене земеделѣлското производство въ тѣхния край се явно виждаше по уредбата на самата изложба. Съ най-голѣма енергия тѣ сж могли да събератъ и прѣдставятъ прѣдъ българитѣ производители всичко онова, което щедрата наша земя може да даде. Съ най-голѣмъ естетически вкусъ бѣха събрани и групирани разнитѣ артикули на земеделѣлското производство и като че ли това народно богатство обайва зрителя и всѣва нѣкаква си благородна завистъ у тия, които въ това отношение сж останали назадъ.

Първо мѣсто заемаха зърненитѣ произведения. Нареденитѣ въ шахматенъ редъ торбички съ пшеница, ръжъ, ячмикъ, овесъ, царевича, оризъ и пр. вковаватъ погледа на всѣки посѣтителъ. Тѣхната чистота и качество, несравнено по-добри отъ минали години, възбуждатъ чувството на доволство и всѣки съ радостъ изговаря: „Това е то богатството на България“!

Въ другъ отдѣлъ, отлично бѣхж наредени разнитѣ вина, ракии, грозда и коняци. Наредени отлично и достъпни да се огледатъ всестранно, съ своята кристалностъ и отлично качество, тѣ възбуждатъ у заинтересования посѣтителъ чувството на сравнение и съревнование. „Ние сме имали чудни богатства“ казва единъ.

Най-голѣмото впечатление ми направи овошарството въ тоя край. Тукъ бѣха изложени на групи и въ достатъчно количество всевъзможни плодове, които по своя обемъ, чистота и добро качество най-много привличатъ посетителитѣ. Тукъ намѣрихъ, че овошарството въ тоя край, благодарение на условията и възприемчивостта на българина стопанинъ, е направило несравнено голѣмъ прогресъ. Изложенитѣ плодове отъ маса производители наредени амфитеатрално прѣдставляваха една чудна магическа картина.

Пчеларството бѣ отлично застъпено и то отъ значително количество производители. По-слабо бѣха застъпени зеленничарството, млѣкарството и животинскитѣ продукти, но и това, което бѣ прѣдставено, не можеше съ своето качество, да бие въ очитѣ на всѣки посетителъ.

Съ една рѣчь, може да се каже, ако и да имаше нѣкои направени грѣшки, Пазарджишката изложба бѣше една отъ първитѣ, които до сега сж станали въ разнитѣ центрове на нашето отечество. Тя ще даде урокъ на всѣки посетителъ и не може да не окаже своето голѣмо влияние за по-голѣмъ прогресъ въ бждеще.

Като отправямъ моята похвала къмъ инициаторитѣ и стопанитѣ на тая изложба, азъ не мога да не сърадвамъ и похвала всички ония производители — изложители, които съ своя трудъ и умѣлость въ производството, сж се притекли да дадатъ урокъ за въ бждеще, и на ония, които сж останали значително назадъ отъ тѣхъ.

Прочие напрѣдъ въ прогреса!

Кр. Саввовъ, агрономъ.

Х Р О Н И К А

Вносътъ на грозде отъ Турция забраненъ. Съ бърза телеграма до митницитѣ, Министерството съобщава, че вносътъ на прѣсно грозде отъ Турция е забраненъ по санитарни причини, съгласно § 6 буква В отъ правилника за граничитѣ санитарни мѣрки противъ холерата. Окржжитѣ отъ тази година за вноса на грозде въ насипано състояние и проч. ще се прилагатъ слѣдъ обявяването на Турция за незаразена отъ холера.

Описъ на дръвчетата и лозовитѣ прѣчки за проданъ отъ държавнитѣ разсадници. Излѣзълъ е отъ печатъ и е разпратенъ до държавнитѣ агрономи. описа на продаваемитѣ изъ държавнитѣ разсадници дръвчета, храстия и лозови прѣчки прѣзъ есенята на 1911 и пролѣтта на 1912 г. Желаящитѣ могатъ да получатъ единъ екземпляръ срѣщу петъ стотинкова пощенска марка (за пощенски разноски) изпратена въ земледѣлското отдѣление при Министерството на Търговията и Земледѣлието.

Цѣнитѣ сж слѣднитѣ:

а) дръвчета и храстия.

Облагородени овощни дръвчета по 50 ст. едното, необлагородени овощни дръвчета по 25 ст. едното, сѣнчасти облагородени дръвчета по 50 ст. едното, сѣнчасти необлагородени дръвчета по 25 ст. едното, черницитѣ по 10 ст. едното, френско и нѣмско грозде по 10 ст. едното, облагородени рози по 1 л. едната, необлагородени рози по 50 ст. едната, ягоди по 02 ст. корена, малини 05 ст. корена. Едногодишни чернички (разсадъ) по 5 л. хилядата, двѣгодишни пикирани чернички по 10 л. хилядата. едногодишни овощни дивачки (разсадъ) по 10 л. хилядата, двѣгодишни овощни дивачки пикирани по 20 л. хилядата.

б) лози.

Гладки прѣчки, годни за присаждане по 17 л. хилядата, укоренени необлагородени американски лози по 40 л. хилядата, *укоренени необлагородени американски лози, давани съ задължително на дръвнитѣ лозари, за основаване на маточници, по 20 л. хилядата*, укоренени облагородени американски лози по 250 л. хилядата. тънки американски рѣзници, годни за укореняване по 5 л. хилядата, облагородени на зелено лози по 180 л. хилядата. Опаковката и транспорта сж за смѣтка на купувача.

Обръща вниманието 50% намаление върху цѣната на укоренитѣ диви американски лози за дръвни лозари, които желаятъ да основаватъ маточници. Това намаление се прави отъ Министерството съ единствената цѣлъ да се насърди посаждането на дивачки за майки. По тоя случай, ние приканваме лозарирѣ да побързатъ да се възползуватъ отъ случая и основатъ свои маточници. Увеличаването на производството на лозовъ материалъ въ страната е най-разумната мѣрка за борба противъ вноса на американски лози отъ странство.

Къмъ описа сж приложени наставления за посаждането на дръвчетата, както и цѣлия текстъ на дѣйствующия законъ за лозарството и овощарството.

Количеството на дръвчетата и лозовитѣ прѣчки произведени въ държавнитѣ и окръжнитѣ разсадници. Отъ описа издаденъ отъ Министерството на Търговията и Земледѣлието вадимъ слѣднитѣ количества дръвчета и лозови прѣчки, произведени въ държавнитѣ и окръжнитѣ разсадници:

Плодни дръвчета

А. Ябълки	74,371
Б. Круши	34,565
В. Сливи	42,104
Г. Черешки	7678
Д. Вишни	2828
Е. Зарзали	3617
Ж. Каисии	3703
З. Праскави	9161
И. Разни	68,524
Всичко	246,551

Сънчести и декоративни дръвчета и храстия.

Разни 7185

Черници

Бѣла черница 1,181,303

Дивачки 1 и 2 — годишни

Разни 314,155

Лозови пръчки

	държ. разс.	окр. разс.	Всичко
гладки	7,047,900	1,494,000	8,541,900
укоренени	388,810	77,100	465,910
присадени	32,242	9,760	42,002
		всичко	9,049,812

Разпрѣдѣление на лозовия материалъ отъ държавнитѣ разсадници. Министерството на Търговията и Земледѣлието е издало слѣдната наредба, по която ще стане разпрѣдѣлението на лозовия материалъ полученъ тая година въ държавнитѣ разсадници:

Отъ прѣдставенитѣ въ Министерството свѣдѣния се вижда, че прѣзъ 1911/12 година отъ държавнитѣ и окръжни лозови разсадници ще се произведатъ около 7,000,000 пръчки отъ американскитѣ лози (майки), което количество е далечъ отъ да удовлетвори търсенето.

За да стане правилно разпрѣдѣлението на лозовия материалъ между купувачитѣ на такъвъ, раздаването на лозитѣ отъ разсадницитѣ ще стане както слѣдва:

1) Купувачитѣ на лозовъ материалъ подаватъ заявление придружено съ свидѣтелство за сорта (чл. 23 отъ закона за лозарството и овощарството), до управлението на лозовия разсадникъ, въ чийто районъ спада общината на просителя. Заявленията подадени до Министерството за лозовъ материалъ оставатъ безъ послѣдствие.

2) Заявленията за лозовъ материалъ трѣбва да бждатъ подадени най-късно до 15 октомврий. Подаденитѣ слѣдъ тая дата заявления ще бждатъ удовлетворени само ако има излишенъ материалъ въ разсадника.

3) Отъ постѣпилитѣ заявления, най-първо ще бждатъ удовлетворени тия отъ общината, въ чието землище се намира разсадника; слѣдъ тѣхъ останалитѣ общини отъ околията; послѣ тѣхъ общинитѣ отъ другитѣ околий на окръга, а най-послѣ ще бждатъ удовлетворени купувачитѣ извънъ окръга. Освѣнъ това, управителитѣ на разсадницитѣ ще спазватъ и слѣдния редъ: най-напрѣдъ ще удовлетворяватъ тия лица отъ общината, които не сж вземали двѣ години подъ редъ лози, слѣдъ тѣхъ, които не сж вземали миналата година, а най-послѣ тия които сж взели миналата година.

4) Тия кандидати, които искатъ да се ползватъ съ облагоитѣ на чл. 67 отъ закона за лозарството и овощарството, придружаватъ заявленията си, освѣнъ съ свидѣтелство показано въ пунктъ първий, още и съ свидѣтелство, че сж членове на нѣкое кооперативно земледѣл-

ско дружество; учителитѣ и свещеницитѣ — съ удостоверение отъ общината за самоличността си, а частнитѣ лица — съ удостоверение отъ общината, че притежаватъ нужното количество земя (съгласно чл. 67) скръпено съ свидѣтелство отъ агронома, че е разработилъ земята си на нуждната дълбочина за посаждане на искания лозовъ разсадникъ.

5) Разпрѣдѣлението и раздаването на материала може да започне веднага слѣдъ събирането му,

6) Никой купувачъ не може да получи повече отъ 6000 прѣчки (рѣзници) отъ годнитѣ за присаждане; отъ укорененитѣ неприсадени — не повече отъ 1200, а отъ присаденитѣ — не повече отъ 500 лози. Освѣнъ това, отъ едно отдѣлно домакинство може да получи прѣчки само единъ членъ.

7) Укорененитѣ неприсадени американски лози ще се продаватъ само на ония дръвни лозари собственици на мѣста подходящи за основаване на маточници, като прѣдварително прѣдставятъ удостоверение отъ общинското управление, че мѣстото е тѣхно притежание и такова отъ мѣстния агрономъ, че сѣщото мѣсто отговаря за маточникъ и е риголвано на нуждната дълбочина.

Освѣнъ тия документи, лозаритѣ даватъ задължително на управителитѣ на разсадникитѣ въ смисълъ, че отпустнатитѣ имъ укоренени лози ще засадятъ за маточници и отгледатъ най-малко десетъ години за получаване на дивъ лозовъ материалъ за свои нужди и за търговия. Въ случай, че тѣ не изпълнятъ горното, то се задължаватъ да заплатятъ взетитѣ лози въ десеторенъ размѣръ за въ полза на хазната и да повѣрне премията, която е получилъ, съгласно чл. 60 отъ закона за лозарството и овощарство о.

8) Тия лозови разсадници, които сѣ пострадали отъ градушка и не могатъ да удовлетворятъ просителитѣ си съ гладки и присадени прѣчки, заявленията имъ оставатъ безъ послѣдствие, а ония — за диви укоренени лози се прѣпращатъ заедно съ нужнитѣ документи, въ другъ разсадникъ, гдѣто има такива за удовлетворение.

9) Материалитѣ отъ държавнитѣ и окръжни лозови разсадници ще бждатъ разпрѣдѣлени по райони както слѣдва:

а) Вратчанскитѣ разсадникъ ще удовлетвори купувачитѣ отъ Вратчанска, Берковска, Луковитска, Дупнишка, Орханйиска и Кюстендилска околии.

б) Ломскитѣ — Ломска и Фердинандска околии,

в) Гурковскитѣ — Видинска, Бѣлоградчикска и Кулска околии.

г) Ловчанскитѣ — Ловчанска, Троянска, Тетевенска околии и половината на Плѣвненската околия, която е по-близо до разсадника.

д) Г. Орѣховскитѣ — Г. Орѣховска, Търновска, Севлиеvsка, Еленска, Дрѣновска и Габровска околии.

е) Раховскитѣ — Раховска, Бѣло-Слатинска, Никополска, Свищовска околии и половината отъ Плѣвненската околия, която е по-близо до разсадника.

ж) Ст. Загорскитѣ — Ст. Загорска, Чирпанска, Казанлъжска и Ново-Загорска околии.

з) Станимашкиятъ — Станимашка, Пловдивска, Карловска и Хасковска околии.

и) Русенскиятъ — Русенска, Тутраканска, Бѣленска и Силистренска околии.

к) Ески-Джумайскиятъ — Ески-Джумайска, Разградска, Поповска, Прѣславска и Османъ-Пазарска околии.

л) Сливенскиятъ — Сливенска, Ямболска и К.-Агачска околии.

м) Шуменскиятъ — Шуменска, Провадийска и Варненска околии.

н) Видинското лозарско училище — гр. Видинъ.

Слѣдъ като се свърши окончателно раздаването на лозовия материалъ, управителитъ на разсадницитъ ще изпратятъ най-късно до 1 май идущата година въ Министерството подробенъ списъкъ на лозаритъ, които сж получили лозови прѣчки.

При това имъ се обръща вниманието да слѣдятъ за правилното разпрѣдѣление на лозитъ, та да не попаднатъ въ грѣшки, които влѣкатъ подиръ си отговорность.

Наредби и съобщения на дружеството.

ПРОТОКОЛЪ № 1

на

Първия конгресъ на българскитъ пепиниеристи гр. Плѣвенъ 28-й августъ 1911 г.

Слѣдъ като се избра отъ Господа Пепиниериститъ, като най-старъ отъ присѣдствующитъ, Г-нъ Хр. Абаджиевъ, който откри конгреса съ привѣтственна рѣчь, като исказа благодарность на посѣтителитъ, които сж счели за нужно да дойдатъ на първото засѣдание и на първия конгресъ тъй многобройно, избра се постоянното бюро на конгреса въ съставъ: прѣдседателъ, Г-нъ Гюро Николовъ, подъ прѣдседатели Г-да Д. Ангеловъ, К. Гюлеметовъ и трима секретари: М. Тошковъ, Ат. Гитевъ и Д. Николовъ.

Съ една кратка уводна рѣчь, прѣдседателя обрисова значението на конгреса за пепиниериститъ, а още повече това, що имъ принадлежи да рѣшаватъ въ него.

Направи се провѣряване по списъкъ и се видѣ, че присѣдствуватъ 45 души пепиниеристи, които се помолиха отъ Г-нъ Прѣдседателя, слѣдъ общото рѣшение станало по прѣдложението на Г-нъ Ст. Хаджи Недевъ, Г-да Пепиниериститъ да заематъ прѣднитъ мѣста въ салона, а лозаритъ заднитъ.

Започнаха се разискванията по първата точка отъ дневния редъ на конгреса: „запазване добритъ отношениив между лозари и пепиниеристи“.

Отъ дългитъ разисквания по този въпросъ се свѣде до слѣдущитъ 3 точки:

I. — Пепиниериститѣ да продължаватъ да бждатъ добросъвѣстни въ сдѣлките си съ лозаритѣ, като имъ доставятъ отлични по качество и напълно автентични лози;

II. — Да се загрижатъ самитѣ лозари за подобриенето на лозята си, като придобиятъ повече знания по новото лозарство и съумѣятъ да блатъ сами за своитѣ интереси;

III. — Да се помоли Министерството на Търговията и Земледѣлието да назначава опитни агрономи въ новитѣ лозарски центрове, което е въ интересъ на самитѣ лозари и пепиниериститѣ.

Слѣдъ приеманieto на тия точки, засѣданието се закри за слѣдъ обѣдъ.

Засѣданието слѣдъ обѣдъ се откри съ голѣмо число присъствуващи, като се пристъпи къмъ дневния редъ съ разглеждане на въпроса: „нуждно ли е организирането на пепиниериститѣ и възможно ли е то?“.

Отъ всички говоривши по този въпросъ се вижда, че всички сж за едно общо сдружаване и се прие по принципъ, като се избра една комисия отъ 6 души, а именно: Г-да Г. К. Червенковъ, Дончевъ, Каваклийски, А. Серафимовъ, Ст. Хаджи Недевъ и П. Захариевъ, които да изработатъ единъ проекто-уставъ и да го прѣдставятъ на конгреса въ идното засѣдание.

По втория пунктъ: „по производството на прѣчки отъ американски лози въ страната“.

I. Какъ да се засили частното производство на американскитѣ лози;

II. Какво участие да вземе държавата въ производството на американскитѣ лози.

Слѣдъ като се изказаха нѣколко отъ делегатитѣ по тѣзи въпроси, взеха се слѣднитѣ рѣшения:

I. Държавата да не взема участие въ производството на лозовъ материалъ, защото се прѣчи на частната инициатива. Допуска се участието на държавата само тамъ, дѣто още слабо е застъпено новото лозарство.

II. Да се дадатъ държавнитѣ разсадници на частни лица за експлоатиране, но разпрѣдѣлени по възможность на повече дѣлове съ цѣлъ за по-доброто имъ обработване.

III. Да се увеличи премията за майки-лози отъ 10 на 20 ст. за главина и годишно, като изплащанieto да става още отъ първата година и то само първитѣ 5 години, а не както е прокарано въ дѣйствующия законъ за лозврството и овощарството.

IV. Да се помоли почитаемото Министерство на Търговията и Земледѣлието най-енергически да се застъпи, дѣто трѣбва, за отпусане на кредитъ съ цѣлъ да се улесни и ускори посаждането на маточници.

По третия пунктъ: „по вноса на американскитѣ лози отъ странство“.

Иказаха се мнѣния: едни да се забрани вноса още тази година, други — отъ 1914 година. Взе се рѣшение да се иска забраняването на вноса още идущата 1912/913 година, а за тази година да се

назначи една комисия отъ почитаемото Министерство, която да контролира внасяния лозовъ материалъ. Въ тази комисия да влизатъ и 1—2 пепиниеристи.

По четвъртия пунктъ: „по търговията съ американскитъ лози въ страната“.

Слѣдъ като се изказаха нѣколко души, прие се свободната продажба, съ контролъ.

По петия пунктъ: „по закона за застраховането на земнитъ произвѣдения отъ градобитнина.“

Взе се рѣшение да се работи за попълването на закона, като застраховката на лозята да почне отъ 1-й мартъ и да се прострѣ върху укоренилищата и маточницитъ, слѣдъ като изкаратъ 10 см. лѣтораститъ.

Слѣдъ това, прие се прѣдложение да се поднесатъ на г-на Министра на Търгов. и Землед. рѣшенията на конгреса отъ една избрана комисия. За членове на тая комисия се избраха: Г-да Г. Николовъ, Д. И. Кръстевъ и К. Гюлеметовъ.

Слѣдъ като прѣдседателя заяви, че дневния редъ е изчерпанъ, събщи, че, за утрѣшното заседание, на дневенъ редъ е приемане на устава. Заседанието се закри въ ... часа вечерята.

гр. Плѣвенъ 28-й Августъ 1911 год.

Прѣдседателъ: *Г. Николовъ*, Подпрѣдседатели: *Д. Ангеловъ*, *К. Гюлеметовъ*, Секретари: *М. Тошковъ*, *Ам. Гитевъ* и *Д. Николовъ*.

На първообразното приподписали слѣднитъ делегати: Хр. Драгановъ, М. Дончевъ, Ст. Гошевъ, Хр. Никовъ, Ас. Димитровъ, Г. В. Теодоровъ, Ив. Цѣковъ, Дико Илиевъ, Я. К. Арнаудовъ, Войновъ, Табаковъ, Хр. Митевъ, Ст. Господиновъ, Г. Стояновъ, А. Мулешковъ, В. Калиновъ, Й. Спирдоновъ, Никола Т. Обрѣтинчовъ, А. Влаевъ, Ст. Г. Кюрдчиевъ, Н. Колевъ, Др. Т. Драгановъ, П. Захариевъ, С. х. Недевъ, Т. Саввовъ, Хр. Стамболийски и Г. К. Червенковъ.

ПРОТОКОЛЬ

№ 1.

На управителния съвѣтъ на Дружеството на Българскитъ пепиниеристи въ гр. Плѣвенъ на засѣданието му отъ 3 октомврий 1911 г.

Днесъ 3 октомврий 1911 година, членовѣ на Управителния съвѣтъ на Дружеството на Българскитъ Пепиниеристи се събраха на заседание съгласно поканата на подпрѣдседателя на Дружеството отъ 24 септемврий т. г. подъ № 59, на което присѣстствуваха Прѣдседателя, Гюро Николовъ, подпрѣдседателя, Г. К. Червенковъ, Касиера, Алекси Серафимовъ, Секретарь-дѣловодителя, Найденъ Цв. Дековъ и члена отъ редакционния комитетъ на сп. Пепиниеристъ, Михалъ Тошковъ.

Засѣданието се откри въ 3 часа прѣдъ обѣдъ отъ Прѣдседателя Гюро Николовъ.

За разглеждане бѣха поставени слѣдующитѣ въпроси:

1. Гласуване бюджета на дружеството.
2. Оставка на Секретарь-дѣловодителя.
3. Уреждане дружественния органъ Пепиниеристъ.
4. Колективна доставка на гладки американски лози отъ странство.
5. Вземане мѣрки за недопускане вноса на облагородени лози отъ странство.

Прѣди разглеждане на горнитѣ въпроси, прѣдседателя прочете писмо отъ члена на Управителния съвѣтъ, Атанасъ Влаевъ отъ с. Сухиндолъ, съ което съобщава, че, по важни причини, не може да присѣтствува на заседанието и заявява, че е напълно съгласенъ съ рѣшенята му.

По първия въпросъ — гласуване бюджета на дружеството — се приеха слѣднитѣ §§

ПРИХОДЪ

1. Отъ членски вноски и първоначалната имъ вноска на 30 души членове по 25 лева	2000 лв.
2. Отъ абонаментъ на сп. Пепиниеристъ 50 абонати по 3 лева	150 лв.
3. Отъ реклами въ сп. Пепиниеристъ	100 лв.
Всичко	2250 лв.

РАЗХОДЪ

1. За печатъ на сп. Пепиниеристъ	1000 лева
2. За експедиция	100 лева
3. За наемъ на канцелария	300 лева
4. За канцеларски потрѣби	300 лева
5. За заплата на писаръ	300 лева
6. Непрѣдвидени	250 лева
Всичко	2250 лева

По втория въпросъ — оставката на Секретарь-дѣловодителя, поради невъзможности да извършва писмената работа — се рѣши да се наеме писаръ, който да извършва всичката канцеларска работа. Съ това се отстрани причината за оставката му и Секретарь-дѣловодителя прие воденето дѣлата на дружеството.

По третия въпросъ — уреждане органа Пепиниеристъ — се рѣши слѣдующето:

а) Да се взематъ мѣрки за да излиза „Пепиниеристъ“ два пжти въ мѣсеца.

б) Да се изпраща безплатно на сътрудницитѣ му, държавнитѣ агрономи, управителитѣ на лозовитѣ и овощнитѣ разсадници и земеделскитѣ училища.

в) Да се изпрати първия брой съ специални писма до г-на Министра на Търговията и Земледѣлието и Началника на Отдѣлението за Земледѣлието при сщщото Министерство.

г) Да се апелира къмъ всички учени и практики лозари и пепиниеристи и държавни органи да сътрудничатъ на органа въ духа на цѣлитѣ на дружеството.

д) Опрѣдѣлиха се слѣднитѣ такси за реклами въ „Пепиниеристъ“.

Цѣла страница	Половинѣ страница
За единѣ пжтъ 10 лева	6 лева
за три „ 20 „	12 „
за шестъ „ 30 „	20 „
дванадесетъ „ 50 лева	30 „

По четвъртия въпросъ — доставката на гладки лози отъ странство. Като се вземе прѣдъ видъ, че до сега доставкитѣ на гладки материали отъ странство сж извършвани по отдѣлно, слѣдствие на което всѣкога чужденцитѣ сж ни налагали цѣни и условия, каквито тѣмъ сж изнасяли, рѣши се да се издаде окръжно до членовѣтѣ на дружеството, съ което да се поканятъ да съобщатъ въ канцеларията на дружеството количеството американски лози, по сортове, отъ което се нуждаятъ, и слѣдъ това, въ една обща сбирка да се обмисли по кой начинъ да се направи колективната доставка за да избѣгне всѣка възможна измама и експлоатация отъ когото и да било.

По петия въпросъ — вземане мѣрки противъ допускане вносана на облагородени лози отъ странство — прѣдседателя докладва, че, отъ личната му справка въ Министерството, се указало, какво на Поч. М-ство е извѣстно достатъчното количество и качество на облагороденитѣ лози произведени т. г. у насъ и не мисли да разрѣши такъвъ вносъ, а това е било само опитъ на заинтересувани спекуланти, които не ще успѣятъ.

Натовариха се касиера на дружеството, Алекси Серафимовъ и члена отъ редакционния комитетъ на сп. Пепиниеристъ, Михалъ Тошковъ, да изработятъ (съставятъ) проекто-уставъ на дружеството и въ срокъ отъ три мѣсеци отъ днесъ да го прѣдставятъ на Управителния съвѣтъ за приемане и прѣпращане на кореспондентитѣ за да се искажатъ членовѣтѣ на дружеството по него.

Слѣдъ това, засѣданieto се закры въ 12 часа по обѣдъ.

Подписали: Прѣдседателъ: *Г. Николовъ*, Подпрѣдседателъ: *Г. К. Червенковъ*, Касиеръ: *А. Серафимовъ*, Секретаръ-дѣловодителъ: *Н. Цв. Дековъ*, Членъ отъ редакционния комитетъ: *М. Тошковъ*.

Фотографията на конгресиститѣ. По причина на поврѣда на стѣклото и поради невъзможността да се поправи съвършено, направени сж копия и сж разпратени на заплатилитѣ, при условие прѣдложено отъ фотографа, да се повърнатъ обратно неудобренитѣ отъ тѣхъ. Внесената сума ще бжде веднага повърната на ония конгресисти, които повърнатъ портрета.

Практически съвети.

Какъ се познава прѣснотата на кокошитѣ яйца. Саксонското птицевѣдно дружество е наградило напоследѣкъ едно срдство, чрезъ което можало да се познае възрастта на яйцето.

Това срдство е основано на това, че едно яйце спуснато въ вода взема различни положения, споредъ възрастта си. Колкото яйцето е по-старо, толкозъ повече то се изправя въ водата.

Опититѣ сж довели до слѣднитѣ резултати:

Прѣсното яйце остава хоризонтално въ водата.

Яйце отъ 3 до 5 дни прави съ хоризонтала жгълъ отъ 30°.

Жгъла минова на 45° на осмия день, 75° за яйце отъ 3 седмици и на 30-ия день яйцето стои на върха си.

По-старо яйце плува.

Смазка противъ влагата. Под-

хожда за дърво, тухла и камъкъ:

Прави се отъ: Ленено масло 1 кгр., жълтъ въськъ 0 кгр. 300, оловно бѣлило 1 кгр. Всичко това се разбърква добръ и посрѣдствомъ една четка се смазва прѣдмета, който желаемъ да прѣдпазимъ отъ влагата.

Почистване на бѣчвитѣ. Единъ новъ способенъ за почистване на бѣчвитѣ:

За бѣчва отъ 100 литри съдържание се прибавятъ на, 8 литри врѣла вода, 1 кгр. готварска соль, 250 гр. стипца и сжщо толкова дървени вжглища наситнени до толкозъ, че да могатъ да минатъ прѣзъ враната. Врѣлата смѣсь се налива въ бѣчвата и нѣколко пжти прѣзъ деня се разбива (разклаца). Слѣдъ това бѣчвата се изпразнува и изплакнува съ студена вода.

Тази смѣсь може да служи на нѣколко пжти по сжщия начинъ.

Свѣдѣния за състоянието на укоренилицата и маточниците и движението на търговията съ лозовъ материалъ.

гр. Ловечъ, 22 октомврий 1911 год. Общото състояние на укоренилицата е почти добро. Изключение праватъ само нѣкои укоренилища и то такива, които не сж били редовно прѣскани съ бордозеловъ разтворъ и пероноспората ги е силно нападнала.

Ваденето на лозитѣ започна отъ 11 т. м. и до днесъ всички лози сж извадени, сортирани и поставени на хранение.

Запазенитѣ отъ пероноспората укоренилища дадоха 25 — 30% отлични и правилни спойки, достатъчно развити корени и срдентъ растѣ.

Състоянието на *маточниците* е сжщо добро — узрѣването на пржките е пълно, макаръ, че лозитѣ не сж дигнати на подпори.

Продажби на лози станаха много, както за смѣтка на лозари, така сжщо и на прѣкупци (търговци) на присадени лози.

Цѣнитѣ се движатъ между 230 и 240 лв. франко Ловечъ при условия: добра и правилна спойка, най-малко 2 коренчета съ дължина 20 — 25 сант. и добръ узрѣлъ прирастъ съ 30—35 сант. дължина.

Събирането на *пржки за калеми* се започна отъ пепиниериститѣ.

Съобщава: М. П. Тошковъ.

с. Сухиндолъ, 28 октомврий 1911 год. Облагдороденитъ лози почти всички сж извадени отъ укоренилищата и зазимѣли въ трапове. Материала тѣзи година е добъръ. Лозитѣ узрѣха добръ въ укоренилищата. Благодарение на усиления трудъ и грижи, които нашиятъ сухиндолци положили тази година, запазили облагдороденитъ лози отъ мана, съ рѣдки изключения, по благодарение на хубавото врѣме напоследъкъ, узрѣха и тия последнитѣ.

Продажби започнаха да ставатъ, но още цѣнитѣ на лозитѣ не сж опрѣдѣлени, защото материала е по-добъръ и самитѣ лозари сж въздържатъ още да праватъ сдѣлки, но, ако врѣмето приятствува и даде възможность да се обърнатъ мѣстата, ще се продадатъ всички лози.

Маточницитѣ сжщо сж отлични тѣзи година. Дадоха силни лѣтораста и прѣжките узрѣха добръ. Кждѣ срѣдата на идуши мѣсець ще бждатъ и тѣ изрѣзани и съхранени въ трапове.

Съобщава: *А. Влаевъ и С-ие.*

Стара-Загора, 28 октомврий 1911 год. Слѣдъ откриването на лозитѣ въ укоренилището, което тукъ става къмъ края на м. юлий и началото на августъ, пепиниериста чака пълното узрѣване на материала, осланяването му и окапването на листа за да започне ваденето на лозитѣ, плодъ на голѣми грижи и трѣвоги прѣзъ цѣлото лѣто,

Прѣзъ това свободно за пепиниериста врѣме отъ откриването на лозитѣ до изваждането имъ, пепиниериста започва да прѣдлага чрѣзъ афиши и реклами своя материалъ.

Повечето отъ пепиниериститѣ въ района сж си издали и разпрѣснали реклами.

Пазаритѣ за облагдородени американски лози е откритъ отъ 20 септемврий и до днесъ сж станали вече много продажби.

Продажната цѣна на облагдороденитѣ укоранени американски лози е за I класа: *Riparia x Rupestris 101¹⁴* — 310 до 350 лева хилялото. *Rupestris du Lot* (монтикола) — 330 до 250, *Mourvedr x Rupestris 1202* — 380 до 420 л. и *Chasselas x Berlandieri 41в* — 430 до 450 лева облагдородени съ мѣстенъ Памитъ, Мискетъ и Папазка.

За забѣлѣзване е, обаче, че, отъ самото начало да се садятъ американски облагдородени лози въ района ни, лозарѣтъ е билъ и е крайно възискателенъ за доброкачествеността на материала.

Нека не Ви зачува обстоятелството, че нѣколко вече лозари сж се явявали при колегитѣ ни съ прѣдлогъ да заплатятъ 40 — 80 лв. на ‰‰‰ повече при условие да му се позволи да си избере лози каквито той искалъ, безъ да му се мѣсиль на това продавача. Гладкитѣ американски прѣжки (рѣзници) още нѣматъ търсене отъ дрѣвнитѣ купувачи, защото считатъ, че е още рано да се ангажиратъ такива.

Слѣдъ падналия на 12 — 14 септемврий дъждъ, стана възможно и се започни риголването, което постепенно се усилваше. Напоследъкъ почна да намалява риголването, защото почвата засъхна чувствително и то стана трудно, нѣидъ даже невъзможно.

Съобщава: *АН. Бунарджиевъ.*

До господина Прѣдседателя на дружес-
твошо на Българскитѣ пепиниеристи.

въ гр. Плѣвенъ.

Заявление

отъ

.....
пепиниеристъ въ

Господинъ прѣдседателю,

Каго заявявамъ, че ми е извѣстенъ устава
на прѣдседателствуваното отъ Васъ дружество,
най учтиво Ви моля да направитѣ потребното
за да бжда приетъ за редовенъ членъ на това
дружество.

Съгласно чл. 8 отъ устава на дружес-
твото, днесъ изпратихъ съ пощенски записъ
№ на касиера на дружеството, г-нъ
Алекси Серафимовъ въ гр. Ловечъ, сумата 19
лева, отъ които 10 лева за първоначална вноска,
6 лева членски вносъ за първото полугодие и
3 лева абонаментъ на сп. „Пепиниеристъ“.

.....
..... 1911 год.

Съ почитание:

.....

Това заявление да се откъсне по линията и да се ирати.

А. Влаевъ & С-ие

РУСЕ — СУХИНДОЛЪ — ПАВЛИКЕНЕ.

ПРОДАЖБА НА ЕДРО

на

чисти натурални вина и ракий
Джибровка, Мастика, Каленка, Ромъ, Конякъ
и други.

Доставяме всички прибори _____
_____ по винарство и лозарство

СОБСТВЕНЪ АМЕРИКАНСКИ

лозовъ разсадникъ,

въ който има извънредно добръ присаденъ
материалъ, отъ всички видове американски
подложки съ калеми отъ прочутата Сухин-
долска гъмза, Руманка (виненка), Памидъ, Ди-
мятъ, Мискетъ, Чаушъ, разни разакции, Афузъ-
Али, Пехливанъ, Фоча, Сенсо, Шасла-доре и др.

Калемитъ сж взети отъ Сухиндолъ, Кара-
есенъ, Червена-Вода, Русе, Варна и Кричимъ.

Продаваме рѣзници отъ всички амери-
кански сортове.

Цѣни доста износни, условия леки.

Свѣдѣния и упжтвания при първо поискване.

Съ почитание:

А. Влаевъ & С-ие.